

Реченній склщенникъ а зе при себе си и покери и дщерите си да ги надгледва. Тѣкъ са та ползова отъ ученіята, които са предаваха на министерските дщери, а междѣ другите учеше са и да свире и играе. Смъртъта на тосъ неинъ благодетель фърли а въ нова оскѣдность. Въ то време Ливоніа беше позорище на войната междѣ Руссите и Швеците. Та трѣгна да тѣрси какко-годи прибежище у Маріенбургъ. Като минѣваше съ голамъ страхъ и треперане презъ онесъ маста, които бѣха изгорени и опустени, падна въ рѣцете на двама Шведски войскари; и господъ знае що щеше да потегли отъ тѣхъ, да не беше проводилъ небесній промислъ единъ Шведски ундерофицеръ; а той беше сню на поманутіа склщенникъ, нейніа благодетель. Той а отѣрва отъ рѣцете имъ; и испроводи а безбедно до Маріенбургъ, като и даде и едно прерѣчно писмо до единъ свой пріятель на име Гликъ. Той а пріе и даде и двете си дщери за да